

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det er fru Dorte Bennedsens kritiske bemærkninger om Danmarks Statistiks materiale, der bringer mig herop.

Fru Dorte Bennedsen siger, at det kan sagtens være, at fertiliteten – altså fødselshyppigheden – falder blandt indvandrergrupperne og deres efterkommerne, altså en lidt slet skjult kritik af Danmarks Statistik. Jeg vil minde om, at da Danmarks Statistik kom med sin første prognose eller fremskrivning på området i 1991, havde man tre alternativer, og det højeste alternativ viste dengang, at i år 2020 ville der være godt 400.000 indvandrere og deres efterkommere fra den tredje verden i Danmark.

Nu kommer den nye prognose altså 5 år efter og viser, at vi er oppe på noget med 475.000, altså mere end det højeste alternativ for 5-6 år siden. Så jeg tror nok, man skal tage det højtideligt, og når Danmarks Statistik regner med det her som hovedalternativet – det er klart, at det godt kan gå anderledes, men det viste sig altså, at en revision bare 5 år efter bragte tallet fra 400.000 til op mod 500.000 – synes jeg, man skal tænke over det.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen påpeger noget ganske interessant i denne sammenhæng, nemlig spørgsmålet om, hvornår man egentlig bliver dansker. I hvor mange generationer skal man have været i Danmark, for at man kan regnes som dansker?

Fru Dorte Bennedsen siger med andre ord, at man med tiden bliver dansker, og dermed er det ikke længere rimeligt, at man bliver indregnet i statistikken over de udlændinge, der opholder sig i Danmark.

Spørgsmålet fra fru Dorte Bennedsen var, hvor mange generationer der så skal gå. Jeg kunne vende spørgsmålet lidt om, for den fremskrivning, vi taler om, går over 22 år, og spørge fru Dorte Bennedsen: Hvor mange generationer er der i løbet af 22 år?

Man kunne også i den sammenhæng tage med i betragtningerne, at der jo er ganske mange udlændinge, der har været i Danmark i mere end 30 år, uden at blive danskere af den grund; end ikke deres børn ønsker at være danskere. Der er selvfølgelig nogle få, der er blevet godt integreret, men langt hovedparten er jo ikke blevet det, så derfor er mit spørgsmål til fru

Dorte Bennedsen: Hvor mange generationer er der i løbet af 22 år?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Helge Adam Møller pegede på en række problemer, arbejdsløshedsproblemer og andre problemer, og jeg er ganske enig med hr. Helge Adam Møller i, at dem skal der gøres noget ved. Vi kan se på arbejdsløshedsstatistikkerne, at indvandrere og flygtninge har vanskeligt ved at få job i Danmark. Det skyldes efter min ganske bestemte overbevisning ikke kun sprogproblemer, selv om nogle har sprogproblemer, men skyldes også det danske samfunds lukkethed om sig selv. Men vi får jo rig lejlighed til senere på dagen at diskutere indenrigsministerens forslag til integration, som netop er fremsat for at sikre indvandrere og flygtninge muligheder i det danske samfund på lige fod med andre.

Så til spørgsmålene om statistik, og en venlig kollega stak mig et Storm P.-citater, som jeg godt kendte, men havde glemt: »Statistik er som gaslamper: de er gode at støtte sig til, men giver en ringe oplysning.« Og det mener jeg faktisk også om Danmarks Statistik her. Jeg kritiserer Danmarks Statistik for de forudsætninger, den lægger til grund. De laver da selvfølgelig arbejdet ordentligt, grundigt osv. – ikke et ondt ord om det – men de har indlagt nogle forudsætninger, som jeg er uenig i.

Jeg er ikke enig i, at f.eks. fertilitetsraten bliver ved at være lige høj, og det har jeg faktisk belæg for. Vi kan allerede se, at hos folk, der har boet her i mere end en generation, falder fertilitetsraten, så jeg synes ikke, det er rimeligt, at man i sådan en fremskrivning forudsætter, at den bliver ved med at være lige høj.

Jeg synes heller ikke, det er rimeligt, at man bliver ved med at sige, at uanset hvilken generation folk tilhører, er de indvandrere. Jeg erindringer – og det har nok været i statistikken for 1991 – at de havde fået indlagt nogle kriterier, så det var på et hængende hår, at den daværende statsminister, Poul Schlüter, var indvandrer. Han kunne lige akkurat snige sig igennem, fordi hans bedstemoder var dansk, eller hvad det nu var.

Jeg synes, vi skal sætte os ned, tænke os om og lade være med at have den skræk for, hvor folk i sidste ende kommer fra, hvad deres navne er, og spørge: Hvad har det danske samfund brug for? Hvad har vi gavn af?